

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2015. G.

MAIJS

Nr. 5

Valda Mora

MĀTES SIRDS

Veltījums manai mātei

Aizaug ceļi, aizaug takas,
Gadi, gadi garām skrien,
Bet Tu savā mīlestībā
Plauksti baltāka aizvien.

Nedziest saule rietēdama, –
Zvaigžņu gultā sapņot iet,
Tā Tu nomodā par visiem
Līdzī smaidi, līdzī ciet.

Pārejot pār Tavu sliksni,
Miers kā siltas pārslas krīt,
Kā Tu proti katru ēnu
Maigām rokām aizglāstīt!

Daudz ir Dieva dārzos ziedu,
Pacel acis: gaisma mirdz,
Tomēr skaistākais no visiem –
Mātes svētums, mātes sirds.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšnieks **GEROLDS LUSS**

612-333-1785

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve maijā

Svētdien, 3. maijā, plkst. 10:00 – Lieldienu laika piektā svētdiena. Laju vadīts DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Sestdien, 9. maijā, plkst. 11:00 – Pavasara tirdziņš (no 11:00 līdz 15:00).

Svētdien, 10. maijā, plkst. 10:00 – Ģimenes dienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola. Dievkalpojuma muzikālo daļu vadīs Mineapoles Dvēsele. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 17. maijā, plkst. 10:00 – Lieldienu laika septītā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un iesvētes mācība.

Ceturtdien, 21. maijā, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 24. maijā, plkst. 10:00 – Vasarsvētki. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Otrdien, 26. maijā, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 31. maijā, plkst. 10:00 – Trīsvienības svētki. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un iesvētes mācība.

Svētdien, 7. jūnijā, plkst. 10:00 – Iesvētes DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

IESVĒTĪBAS 7. JŪNIJĀ

Iesāksim jūnija mēnesi ar priecīgu un ļoti svētīgu notikumu draudzē – ar iesvētībām! Iesvētīsies Marita Pelēce, Kristīne Girbe, Aleksandrs Konters un Pauls Švalbe. Pēc dievkalpojuma visi ir mīļi aicināti svinēt šo notikumu kopā ar iesvētāmajiem un viņu ģimenēm pie siltu pusdienu galda!

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

darba stundas ieturēs mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede.

CETURTDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

darba stundas ieturēs darbvede.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 3. maijā – S. Straumane, V. Konters.
Svētdien, 10. maijā – L. Dingley, G. Luss.
Svētdien, 17. maijā – V. Treiberga, S. Pētersone.
Svētdien, 24. maijā – A. Vīksniņš, V. Konters.
Svētdien, 31. maijā – A. Vīksniņš, A. Švalbe.

Bērni, klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas. Godā savu tēvu un māti – tas ir pirmais bauslis ar apsolījumu, proti: lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo virs zemes. Tēvi, nekaitinait savus bērnus, bet audziniet un pamācaiet tos būt paklausīgiem tam Kungam.

Vēstule efeziešiem 6:1-4

Vai sieva var aizmirst savu zīdāmo bērnu un neapžēloties par savu miesīgo dēlu? Un jebšu viņa to aizmirstu, tomēr es tevi neaizmirstīšu!

Jesajas grāmata 49:15

Archibīskapa Teodora Grīnberga sprediķis no viņa sprediķu un runu izlases „Žēlastības laiks” – Ģimenes dienā

Mēdz teikt, ka mīļam bērnam esot daudz vārdu, tā arī šai dienai to ir vairāki. Vispirms mēs viņu saucām par Mātes dienu, arī Vecāku dienu, tagad par Ģimenes dienu, un zīmīgi ir tas, ka šī svētdiena var sakrist arī ar Lūgšanas svētdienu. Mūsu Dieva vārdi šī raksta augšgalā attaisno visus šos nosaukumus. Mēs runāsim te par ģimeni, par vecākiem, par māti, un reizē mums visiem jāsmej sev spēks lūgšanā, lai spētum pareizi darīt to, ko šī diena mums atgādina un no mums vēlas.

Ģimenes dienā runā par pienākumiem, ko mums uzliek ceturtais bauslis, un, proti, par bērnu pienākumiem pret vecākiem un vecāku – pret bērniem. Un Dieva vārdi pie tam runā arī par mātes mīlestību, kas ir tik cēla un liela, ka tūlīt nāk aiz Dieva mīlestības. Bet kad apcerējam tekstā izteikto domu: uzaudziniet bērnus tā Kunga pamācīšanā un pārmācīšanā, tad saprotam, ka Ģimenes diena mums jāuzskata arī par nopietni ievērojamu audzināšanas dienu.

Tā šie Svēto Rakstu vārdi skar ne vien vecākus un bērnus, bet arī mūs visus, jo jaunatne ir mūsu nākotne – baznīcas un tautas nākotne.

Šī nākotne atkarājas lielā mērā no audzināšanas, kas var dot bagātu svētību un celt tautas un valsts labklājību un morāli, ja tā ir laba un krietna. Turpretim mēs nevaram diezgan vien daudzīnāt, ka slikta audzināšana dod ļaunus augļus, postu un nelaimi. Mēs ietekmējam cilvēkus, ar ko mēs dzīvojam un sastopamies, vai nu uz labu vai ļaunu, it sevišķi mīksts, viegli ietekmējamās bērnu dvēseles. Mēs varam cits citu noskaņot vai nu ticībai vai neticībai, mīlestībai vai naidam.

Un tā augšā lasāmie Dieva vārdi mums kļūst arī par jautājumu, kā esam ceturto bausli turējuši, kādu paraugu esam cilvēkiem rādījuši, uz ko tos esam noskaņojuši – piedošanai vai saderībai vai atreibībai un ļaunumam – un vai esam savus bērnus audzinājuši ticībā tam Kungam.

Viens šis vārds „Kungs” aptver un pakārto visu, kas mums teicams par audzināšanu un bērnu paklausību vecākiem. Mūsu Kungam un Pestītājam ir jābūt klāt audzināšanas darbā, no Viņa jānācās vecākiem, skolotājiem un bērniem. Bez Kunga Kristus mums nepalīdzēs arī visgudrākie padomi un aizrādījumi, nekādas audzināšanas metodes. Bez Jēzus palīdzības un ticības Viņam mēs arī nekad neatbrīvosimies no kļūdām un trūkumiem audzināšanas darbā. Jo par daudz liels ir uzdevums, kas audzināšanā veicams. Un taču te vajag atkal tik maz! Mums nav vairāk nekā jādara, kā ar pateicību jāsaņem Dieva lielā dāvana un tā jāglabā un jāsarga!

Tad nu mūsu pārdomas lai vada trīs domu gājieni Svētos Rakstos: 1. „Bērni ir mantojums no tā Kunga,” un šī dāvana jāpasarga no samaitāšanas; 2. „Manus bērnus un manas rokas darbu pavēliet man!” ar to Dievs, piešķirdams dāvanu, piešķir arī uzdevumu; 3. Gala mērķis, iznākums, kas mums jāpatur prātā, lai būtu tāds, ka varam sacīt: „Lūk, še es esmu un bērni, ko Dievs man devis.”

Mēs ļoti labi zinām, kādas briesmas draud mūsu bērniem un jaunatnei, it sevišķi trimdā. Mēs arī jo labi zinām, ka attieksmes vecās un jaunās paaudzes starpā nav tādas, kādām tām vajadzētu būt. Vislielākais ļaunums ir bijības trūkums: trūkst godbijības pret vecākiem un pret Dievu! Kāpēc tas tā? Tāpēc, ka bijības jūtas ir postījuši kara pārdzīvojumi un turpina to darīt apkārtnes dzīve; tam pievienojas pieredze, ka taisni tie, kam vajadzēja būt labai priekšzīmei un paraugam, rāda peļamu paraugu un neder par zvaigznēm un ceļa rādītājiem. Viens no mūsu dzīves lielajiem ļaunumiem ir autoritātes sabrukums, kas ir noticis tādēļ, ka cilvēki piesavinājušies cienību un autoritāti, kura pienākas tikai Dievam. Sekas nu bija, ka šādai, uz maldiem dibinātai, autoritātei nācās sabrukt. Jaunatnei par cilvēka ideālu un mērķi mācīja cilvēka dievināšanu – Dieva vietā; zuda bijība pret Dievu, un tai sabruka līdz visi īstie audzināšanas un dzīves pašas pamati. Nelaimīgs ir cilvēks, kam atņem mērķus, kuri sniedzas pāri viņam pašam un rāda ceļu uz Dievu! Zūdot dievbijībai, zūdot autoritātei, tukšajā vietā kā ļauns vēzis izaug bezdievība; cilvēka spējas, cilvēka vara nosēžas Dieva troņa vietā, bet solītā labā vietā zeļ ļaunums un rodas haoss. Kā lai citādi tas arī varētu būt, ja atklāti sāk sludināt: bauslis, ka jāgodā tēvs un māte, jaunajos laikos vairs neder!

Pie Brēmenes tiesas nama bija iekalti akmenī desmit Dieva baušļi. Revolūcijas laikā tos pavēlēja izdzēst. Rīgā uz Baznīcas ģimnāzijas jumta bija uzstādīts liels krusts – pirmajā lielnieku laikā to pavēlēja noņemt. Bet cik maldīgas ir domas, ka tad, ja akmeni ar baušļiem sadauzīs un mīlestības krustu noņems, arī bauslība un Dieva mīlestība izzudīs. Mozus bauslības galdiņu nav vairs, bet baušļi – ir; Kristus krusts ir noņemts no tūkstošām baznīcu, bet mīlestību, kas pie krusta cieta, neviens nav ar to varējis iznīcināt. Kad akmenī kaltos bauslības galdiņus sadragā, Dievs baušļus kaļ ar bargu un ugunīgu rakstu sirdīs – to Dievs dara tagad. Un tomēr tas notiek tikai aiz žēlastības, jo tiklab baušļi, kā Golgātas krusts mūs grib biedināt un pasargāt, lai mēs glābtumies no pazušanas. – Šie apsvērumi lai mums rāda arī īsto domu virzienu, kā izveidojamas vecāku un bērnu attieksmes.

Bērni ir Dieva dāvana, „mantojums no tā Kunga,” un pēc Dieva prāta tie ir jāuzaudzina par Dieva bērniem. Pāvils raksta: „Es loku savus ceļus tā Tēva priekšā, no kā ikviena cilts debesīs un virs zemes dabū savu vārdu” – jo Viņš ir īstais Tēvs visiem, kam bērna vārds! Un kad bēdas mūs spiež, Dievs sola: „It kā tādu, ko māte iepriecina, tāpat es jūs iepriecināšu.” Tāpēc Luters nosauc vecākus par Dieva vietniekiem zemes virsū. Vecāku mīlestība ir tā, kas noteic visu bērna dzīvi, kas dara bērniņu siltu un gaišu. Vecāku mīlestībā mēs izjūtam Dieva mīlestību. Svētīgs tas nams, kur vecāku mīlestība bērnu sirdīs ieraksta mīļā Debestēva un lielā bērnu drauga Jēzus vārdu. Ar to bērniem ir dots dzīvē līdz visaugstākais: viņi mīl Dievu un Pestītāju un gūst drošus pamatus visai dzīvei.

Ģimenes diena mums atgādina, cik nopietns, svēts un liels ir vecāku uzdevums bērnu audzināšanā un kāda atbildība ar to saistīta. Vecāki ir bērna liktenis. Kāda ir bijusi cilvēka bērnība, tāds būs viss mūžs. Kur bērnība bijusi ar dievišķīgu gaismu gaismota, kur mīlestība dzīves rītu darījusi siltu un neaizmirstamu, tur šī gaisma un siltums pavada cilvēku visu mūžu. Kāda atbildība par dvēselēm, ko Dievs vecākiem uzticējis! Kur īsta ģimene – tāda, kādu Dievs to gribējis – tur tā ir par svētību visai tautai un baznīcai!

Bet šī bērnībā baudītā mīlestība prasa no bērniem: „Godā savu tēvu un māti!” – šo mīlestību saviem bērniem parāda it īpaši māte. Kas lai apraksta visas pūles un rūpes, ko bērni prasa no mātes. Māte un mīlestība nav šķiramas! Un pat dzīvnieku pasaulē mātes mīlestība var izpausties aizkustinošā veidā: dzīvnieku māte bieži atdod dzīvību, savu mazuli glābdama. Dabas pētnieki un vērotāji zina

stāstīt par gadījumiem, kur šī mīlestība, šķiet, apkauno pat cilvēku, kam tādas uzpurēšanās dažreiz pietrūkst!

Taču atkal mātes mīlestībai nebūs būt tādai, ka tā janosauc kāda dzīvnieka vārdā, ko pazīst tādā ziņā, ka tas atdarina cilvēku. Ar šādu vārdu apzīmējam mīlestību, kas izpaužas tikai bērna lutināšanā. Bērnam atļauj visu, ko bērns grib, un tā pieļauj iedzimtajam ļaunumam attīstīties. Mātes mīlestības uzdevums ir – dabisko cilvēku bērnam apgarot, lai miesas vietā bērnam valdītu gars un pēdējais reiz dotu vietu Dieva Svētajam Garam! Nepietiek ar to, ka bērnu ēdina un dzirdina, apģērbj, kopj un grezno, nē – tas ir jāaudzina šī vārda īstajā nozīmē! Mātes mīlestība ir lielākā vērtība un dārgums zemes virsū – bet to arī nedrīkst izšķiest nelietīgi kā pērles, ko izkaisa izlietuvē. Bet kur šī mīlestība ir pareizi lietota, tur varam runāt par vienu vienīgu lielu upuri bērna labā. Kad nu bērni ir izauguši, iet dzīvē, diemžēl tik ļoti bieži viņi aizmirst, ka šis mīlestības parāds ir arī jāatmaksā.

Īsta mātes mīlestība, kas sakņojas Dieva mīlestībā, arī panes visu, tic visam, cer visu un nekad nebeidzas. Tāpēc neviens mūs tā nevar kopt un mierināt kā māte. Arī bērnu, kas nokļuvis uz neceļiem, arī dēlu un meitu, kuriem tēvs aizslēdz durvis un sirdi, māte neuzskata par pazudušu un pazudinātu. Bērniņā mācījos dzejoli. Tur dzejnieks aprakstīja vīru, kas ilgus gadus bijis projām no mājas. Atgriezies viņš atrod māti mirušu, dodas uz kapiem, lūdz kapu uzraugu, lai tas noved viņu pie mātes kapa. Ilgi, ilgi klusēdams, viņš noskatās uz kapa kopiņu, tad papurina galvu un teic: „Jūs maldāties – šeit viņas nav! Kā gan spētu šī zemes bedre, kas ir tik šaura un maza, aptvert mātes mīlestību!” Šo lielo spēku un spēju māte saņem no Dieva lielās mīlestības, kas tik jauki izteikta vārdos: „Vai sieva var aizmirst savu bērnu un neapžēloties par savu miesīgo dēlu? Un kaut viņa to aizmirstu, tomēr es tevi neaizmirsīšu!” Pēc šīs Dieva mīlestības mātes mīlestība izstiep savas rokas, no viņas tā smeļ sev arvien jaunu spēku. Tāpēc varam teikt, ka tā ir mūžīga.

Mēs atgādājamies, kas jau ir teikts kādā citā vietā šai grāmatā par lielo baznīctēvu Augustīnu. Savā jaunībā viņš nedzīvoja tikumiski teicamu dzīvi, un viņa māte Monika nemitējās ar asarām lūgt par viņu Dievu. Ilgi viņas lūgšanas netapa paklausītas. Bet kad laiks bija pienācis, tā piedzīvoja, ka ir taisnība bīskapa Ambrozija vārdiem: „Dēls, par ko lej tik daudz asaru un tik karsti lūdz Dievu, nevar iet pazušanā!”

Ģimenes dienā baznīca mierina un stiprina mātes ar liecību: „Pāri jums un jūsu bērniem stāv Dievs, kas ir visas mīlestības mīlestība. Dievs jūs svētīs, ja jūs nāksit Dieva priekšā un teiksiet: „Lūk, še es esmu un bērni, ko Dievs man devis! Dievam man viņi jāaudzina, ne pasaulei!”

Un arī visiem tiem, kam bērniība ir bijusi drūma un tumša – sērdieņiem un bāreņiem, kuriem pietrūkst cilvēku mīlestības – ir teikts lielais Dieva apsoliņš: kaut tēvs un māte tevi aizmirstu, kaut tēva un mātes mīlestība grimtu kapā, taču es tevi neaizmirsīšu un neatstāšu!

Bet šī svētība mums no Dieva ir atkal un atkal jāizlūdz. To mums sevišķi atgādina tas, ka reizē ar Ģimenes dienu var iekrist Lūgšanas svētdiena. Tā mūs skubinādama skubina: lūdziet Dievu, lūdziet sirsnīgi un pazemīgi, lūdziet ticīgi un Jēzus vārdā, un Dievs pats tad jūs paklausīs un svētīdams svētīs!

Kā tad lai pareizi svētījam Ģimenes dienu? Svētīsim to, ievērodami pienākumus, ko ceturtais baušlis mums uzliek. Pieminēsim mātes mīlestību un lūkosim kaut par cik dzīvē to atlīdzināt, pieminēsim Dieva mīlestību un lūgsim Dievu, lai Viņš palīdz mums visus pienākumus uzticīgi veikt un liek savai mīlestības ugunij sadedzināt visu ļaunumu mūsu sirdīs un pasaulē, tā ka gaišs top šaurais ģimenes

pavards un jauna gaisma aust arī visā pasaulē! Arī mūsu mīļajā dzimtenē, kur māte Latvija skumst par saviem bērniem, kas izklīdināti pa visu zemes lodi. Atcerēsimies šajā dienā arī akmenī cirstos mātes tēlus Brāļu kapos un Brīvības pieminekļi. Pat akmeņi runā, kad māte Latvija piemineklī it kā lūgdama grib pacelt savus bērnus pret debesi! Ak, paliksim vienoti lūgšanā arī tad, kad ģimenes saites ļaunu varu sarautas un bērni skumst pēc vecākiem un vecāki pēc bērniem tālumā. – Bet Tu, Kungs, palīdzi mums arī tādās bēdās, lai esam un paliekam vienmēr Tavi – šeit un mūžībā! Āmen!

Kā tad lai pareizi svētījam Ģimenes dienu?

Svētīsim to, ievērodami pienākumus, ko ceturtais baušlis mums uzliek. Pieminēsim mātes mīlestību un lūkosim kaut par cik dzīvē to atlīdzināt, pieminēsim Dieva mīlestību un lūgsim Dievu, lai Viņš palīdz mums visus pienākumus uzticīgi veikt un liek savai mīlestības ugunij sadedzināt visu ļaunumu mūsu sirdīs un pasaulē, tā ka gaišs top šaurais ģimenes pavards un jauna gaisma aust arī visā pasaulē! Arī mūsu mīļajā dzimtenē, kur māte Latvija skumst par saviem bērniem, kas izklīdināti pa visu zemes lodi.

+ Arhibīskaps Teodors Grīnbergs

**Laumas Zušēvicas konsekrācija bīskapes amatā
par Latvijas Evaņģēliski Luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas archibīskapi
Dievkalpojums Mt. Zion luterāņu baznīcā Milvokos
2015. gada 19. aprīlī**

Archibīskape Lauma Zušēvica ar savu mammu.
Visas bildes: Edvīns Erkmanis.

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde aprīlī

„Cerība mums ir stiprs un drošs dvēseles enkurs.” Vēstule ēbrejiem 6:19. Šī doma vijas cauri sanāksmes gaitai.

Kādas ir padomes cerības? Viena cerība saistās ar liftu. Ceram, ka saņemsim naudas solījumus no draudzes locekļiem sakarā ar lifta būvēšanu. Ceram, ka atradīsim pareizo būvuzņēmēju. Ceram, ka visi, kas lieto baznīcu (ne tikai draudze) finansiāli atbalstīs lifta projektu. Ceram, ka drīz būs pabeigti pēdējie lifta būvēšanas plāni un saņemtas atļaujas no pilsētas, lai darbi drīz varētu sākties.

Otrai cerībai ir sakars ar Amerikas latviešu apvienību (ALA). Ceram atrast delegātu no draudzes, ko sūtīt uz ALAs kongresu, kas notiks Indianapolē no 1. līdz 3. maijam.

Trešā cerība atspoguļojas tautas sēru dienā 14. jūnijā. Ceram sadarboties ar igauņiem un lietuviešiem kopīgā dievkalpojumā un sadraudzībā pēc tā, skatoties daļas no filmas „Sibīrijas bērni”.

Padomes pārstāve Vija Treiberiga kopā ar redakciju

Dāmu saimes ziņas

Aprīļa mēnesī pie galdiņa kalpoja Betsija Aļle, Inta Grāvīte, Aija Vijuma.

Ziedus uz altāra lika Astrīda Bergmane (Lieldienās), dāmu saime.

Par sadraudzību rūpējās jaunie draudzes vīri Gerolda Luss vadībā (pankūku brokastis Lieldienās), Ilze Grotāne, Dzintra Prīlapa.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar aprīļa/maiņa/jūnija darba grupas vadītāju Ilzi Grotāni: 612-781-9883.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Astrīdas Jansones piemiņas grāmatu „Dārlinga līkloči”. Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 20. maijā, plkst. 10:00 no rīta lasītāja Jāņa Dimanta mājas dārzā.

Kļūdas labojums

Aprīļa Svētrīta Zvanu izdevumā, Ritas Drones „Mūsu simtgadnieki” rakstā kļūdas labojums par Jāņa Liepkalna darba gaitām, iebraucot Amerikā: Amerikā iebraucis 1950tos gados. Strādājis Tilta apgādā. Vēlāk mechaniskā darbnīcā.

Pateicība no Gaņezera

Cien. Mineapoles un St. Paulas draudze! Gaņezera padomes vārdā izsaku Jums sirsnīgu pateicību par Jūsu \$1,000 ziedojumu Gaņezera Draudzīgajam aicinājumam un \$5,000 ziedojumu G50 fondam, atzīmējot Gaņezera 50 gadu jubileju. Tas, ko Gaņezers dod latviešu sabiedrībai, ir neaprakstāmi vērtīgs. Pricājāties un pateicāties Jums, ka atzīstat Gaņezera darba vērtību un nozīmi. Vēlreiz pateicos par Jūsu atbalstu Gaņezeram, tā darbībai un nākotnei. Ar cieņu, Pēteris Pūtelis, administrators

Rūdolfis Blaumanis

Mazās Martas dziesma

Māmiņ, mīlo māmiņīti,
Nāc un paskaties tu ar':
Dārzā pirmo vijolīti
Uzplaukušū redzēt var.

Pašā vidū tai no zelta
Tāda maza, maza sirds
Un, no rīta rasas smelta,
Viršū skaista zīle mirdz.

Kam to vijolīti plūksim,
Kam to spraudīsim pie krūts?
Jeb vai biti ciemā lūgsim,
Lai tā jaunu medu sūc?

Pateicība un Lieldienu sveiciens no māc. Aivara Bobinska un mūsu māsu draudzes Nīcā

Godātais brāli Jēzū Kristū un garīgā amatā Dāg! Mīļie brāļi un māsas Mineapolē! Klāt pavasaris un pēc dažām dienām būs gaišie Kristus augšāmcelšanās svētki – Lieldienas. Šajās dienās laika apstākļi Latvijā diemžēl par pavasari neliecina – ir auksts, pūš stiprs vējš. Bet gan jau sagaidīsim arī siltumu. Kā jau tas jums ir zināms, Nīcas draudzei šis gads ir nozīmīgs ar to, ka notiek mūsu dievnama iekšējais remonts. Darbus veic meistars Dainis Gabaliņš. Viņš jau agrāk ir strādājis mūsu dievnamā, gan manas kalpošanas laikā, gan īpaši tad, kad šeit kalpoja prāvests Ainars Jaunskalže. Mans un arī draudzes vairākuma viedoklis attiecībā uz veicamiem darbiem ir tāds, ka svarīgākais te ir nevis darba ātrums, bet kvalitāte. Faktiski te ir tā, ka šos darbus ātri paveikt nemaz nav iespējams, jo ko darīt ir tiešām daudz. Iepriekšējais krāsojums ir bijis pat vairākās kārtās. To visu ir jānoņem, un tieši tas pašlaik tiek darīts. Pēc tam varēs veikt jauno krāsošanu. Kamēr notiek remonts, dievkalpojumi notiek mazajā telpā. Savā un Nīcas draudzes vārdā gribu izteikt ļoti lielu pateicību Mineapolē – St. Paulas draudzei par lielo atbalstu Nīcas baznīcas remontam – 2,700 euro. Šī jūsu finansiālā palīdzība mums ir ļoti nozīmīga un svarīga, un mēs to ļoti novērtējam. Sirsnīgs paldies jums visiem! Lai augšāmceltais Pestītājs jūs svētī un jums bagātīgi atlīdzina!

Pateicība, Ziemassvētku un Jaunā gada sveiceni no Jēkabpils Valsts ģimnāzijas bibliotēkas, no Anītas un Maldas

Cienījamā Anna Hobbs kundze! Paldies par sadarbību aizejošajā gadā! Priecīgus, gaišus, ticības, cerības un mīlestības piepildītus Ziemassvētkus! Panākumiem bagātu, veselīgu, laimīgu Jauno 2015. gadu!

Brīdinājums un ieteikumi Crystal Lake kapsētas apmeklētājiem

Ziņa no Crystal Lake kapsētas sakarnieces Kristīnes Konteres

19. aprīļa pēcpusdienā Crystal Lake kapsētā ir uzbrukts mūsu draudzes loceklim Dr. Visvaldim Nagobadam, kas tur viens apmeklējis savas dzīvesbiedres Veltas kapu. Uzbrucējs Visvaldi aplaupījis un smagi sasitis viņam galvu. Visvaldim tomēr izdevies no vajātāja izbēgt un laimīgi nokļūt slimnīcā, kur viņš pavadījis nākamo nakti novērošanā. Visvaldis pašlaik atkopjas, būsīm lūgšanās ar viņu. Lai Dievs dziedina!

Crystal Lake kapsēta reaģē uz šo notikumu sekojošos veidos:

- Crystal Lake pārskata savu drošības uzraudzības iekārtu tā, lai sagādātu visefektīvāko uzraudzību, ko firma spēj sagādāt.
- Crystal Lake nodomos ir noalgot firmu, kas svētdienās patrulētu pa kapsētu (stundas vēl nav tikušas apstiprinātas, bet varētu būt no plkst. 08:00 līdz 16:00); šī nebūtu policija, bet drīzāk drošības (security) firma.
- Ja kāds jūtas nedrošs, apciemojot kapsētu Crystal Lake biroja stundu laikos, vienmēr jūties brīvi piestāties pie biroja un palūgt kādam pavadīt jūs uz kapa vietu! Tomēr paturiet prātā to, ka biroja darbinieku skaits varētu būt ierobežots!
- Crystal Lake apsver iespēju izveidot skrejlapu, ko izdalīt pie kapsētas ieejas, kurā atgādinātu visiem, no kā uzmanīties kapsētas apmeklēšanas laikā, jo personāls vienmēr nav birojā un nav pieejams nedēļas nogalēs.

Crystal Lake kapsēta cenšas, cik vien iespējams, nodrošināt visu cilvēku drošību. Kapsētas personāls vēlas atgādināt visiem būt piesardzīgiem, sekojot tālāk rakstītajiem brīdinājumiem/ieteikumiem:

- Mēģiniet neapmeklēt kapsētu vieni, bet dodieties kopā ar kādu citu!
- Nemiet līdzīgu mobīlo telefonu!
- Esiet apzinīgi par to, kas notiek ap jums!
- Mēģiniet neuzturēties neaizsargātā vietā vai nedrošā vietā!

Baznīcas lifts

Gadskārtējā pilnsapulcē draudze pārliecinoši nobalsoja par padomē pieņemto lēmumu iebūvēt liftu draudzes namā, lai nams ir vairāk un vieglāk pieejams. Ir plānots liftu ievietot pie vidējā torņa, tam būtu 3 pieturas: ielas līmenis, draudzes nama lielā zāle un lejasstāvs.

Kopējā lifta cena, ieskaitot pašu liftu, arhitektes, būvinženieru un visas celtniecības maksas ir apmēram 140,000 dolāri. Lai projekts izdodas, neuzliekot pārslodzi draudzes kasei, padome nolēma, ka vismaz pusi no šīs summas jāsažiedo draudzes locekļiem un atlikušā vajadzīgā summa nāktu no rezerves fonda.

Draudzes locekļu atsaucība līdz šim ir bijusi ļoti teicama, jau esam sažiedojuši naudā un solījumos vairāk kā 82,000 dolāru. Vēlamies mudināt draudzes locekļus turpināt savu devību, kā arī griežamies pie tiem draudzes locekļiem, kas vēl pārdomā, cik lielu summu ziedot vai apsolīt šim projektam. „Dodiet, un jums tiks dots!” (Lūkas ev. 6:38.) Nebaidaties, vienmēr jau var solījumu palielināt. Ar dievpalīgu, drīz sāksies celtniecības darbi.

Padomes uzdevumā, Rita Pelēce un Laimonis Sproģis

Lifta projekta solījums „Celsim kopā!”

**Es atbalstu lifta iebūvi
Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. baznīcā!**

Es solu ziedot kopā \$ _____ lifta projektam nākamo trīs gadu laikā līdz 2017. gada 31. decembrim.

2015. g. _____

2016. g. _____

2017. g. _____

Vārds: _____

Adrese: _____

Nāciet, kalposim kopā, celsim! Lūdzu nododat jūsu ziedojumu baznīcā vai nosūtāt pa pastu.

Paldies, lai Dievs svētī!

**Minneapolis –
St. Paulas latviešu
ev. lut. draudze**

3152 17th Ave S
Minneapolis, MN 55407
Tāl. 612-722-4622
mndraudze@gmail.com

*Sirsnīgi aicinām apmeklēt
Mineapoles - St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes*

Pavasara tirdziņu

*Sestdien, 2015. gada 9. maijā
No plkst. 11:00 līdz 3:00 pm
latviešu baznīcā (3152 17th Ave S, Mineapolē)*

*Tirdziņā bagātīgā izvēlē
rotas, keramika, grāmatas, apsveikuma kartiņas, audumi,
u. c. daiļamatniecības izstrādājumi*

*Plašs tautisko ēdienu galds ar latviskiem gardumiem
patērēšanai turpat no 12:00 līdz 2:00 pm*

*Līdzņemšanai uz mājām, sākot no 12:00
(Numurus sāks izdot plkst. 11:00)*

*Aiciniet visus uz tirdziņu, lai radu, draugu un
paziņu vidū varam pavadīt patīkamas stundas!*

*Uz redzēšanos tirdziņā!
Dāmu saime*

*You are cordially invited to attend
our congregation's*

Spring Bazaar

*Saturday, May 9, 2015
At the Latvian Ev. Luth. Church
of Minneapolis and St. Paul
(3152 17th Ave S, Minneapolis)*

*There will be a large selection of traditional gift items
including jewelry, ceramics, books, greeting cards,
woven goods and many other craft items
Sales starting at 11:00 am*

*Latvian food will be available for your
dining pleasure from 12:00 to 2:00 pm*

*Baked goods sale starting at 12 pm
(Numbers available starting at 11:00 am)*

Bring your friends and relatives!

*Everyone is welcome!
Ladies aid*

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Latvian American Shipping Line

LASL (Latvian American Shipping Line)

Savāks saiņus/pakas sūtīšanai uz Latviju
ceturtdien, 7. maijā, plkst. 12:00 pie draudzes nama.

Mineapoles – St. Paulas Latviešu skola sirsnīgi
ielūdz uz skolas gada noslēguma pasākumu!
TALANTU ŠOVS „RE, KO MĒS VARAM!”
Sestdien, 16. maijā, plkst. 11:00 draudzes nama zālē.
Pēc pasākuma sekos atspirdzinājumi
un aukstais galds lejas telpās!
Visi mīļi aicināti!

Iespēja atjaunot/nokārtot Latvijas Republikas pasi Mineapolē 2015. gada 12. un 13. jūnijā

Kādi dokumenti jāiesniedz? Lai pieteiktos pases apmaiņai vai pirmo reizi nokārtotu LR pasi, izmantojot pārvietojamo pasu staciju, iepriekš, līdz 2015. gada 3. jūnijam uz Latvijas vēstniecību ASV jāatsūta (pa faksu vai e-pastu) šādu dokumentu kopijas:

1. Latvijas pases kopija. Ja pasi pieprasa pirmo reizi, tad jānosūta dzimšanas apliecības **kopija** un apliecinājums par personas koda piešķiršanu;
2. Dokumenta, kas apliecina legālu uzturēšanos ASV (ASV pase, *permanent resident card* (*t.i. Green card*), ASV vīza vai darba atļauja) **kopija**;
3. Aizpildīts **IESNIEGUMS** (skatīt tālāk).

Ja pasi pieprasa bērnam, tad jāatsūta bērna dzimšanas apliecības kopija. Pasi var pieprasīt tas bērna vecāks, kurš ir Latvijas pilsonis, vai arī vecāks, kurš ir citas valsts pilsonis, uzrādot otra vecāka notariāli apliecinātu (un arī ar Apostilli apliecinātu) piekrišanu pases dokumentu iesniegšanai un bērna pases saņemšanai. No 15 gadu vecuma persona pati var pieteikties pases saņemšanai.

Iepriekšminētie dokumenti jānosūta uz consulate.usa@mfa.gov.lv vai pa faksu (202) 328-2860, obligāti norādot savu kontaktinformāciju (telefonu, e-pastu).

Minēto dokumentu oriģināli OBLIGĀTI jāiesniedz, ierodoties mobilajā pasu darbstacijā. Papildus jāņem līdzi viena ASV pases izmēra fotokartiņa un jāsamaksā valsts un konsulārā nodeva (samaksa veicama skaidrā naudā vai ar bankas izsniegtu *Money order*, kas adresēts *Embassy of Latvia*). Vienlaicīgi ar pasi iespējams pieprasīt arī personas apliecību. Pieprasot personas apliecību, iespējams pieteikties arī elektroniskajam parakstam, par to noslēdzot līgumu ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldi. Elektronisko parakstu iespējams izmantot tikai Latvijā, piemēram, lai reģistrētu savu deklarēto dzīvesvietu. **Cenrādis:**

- Pase – 145 USD
- Pase un Personas apliecība (ID karte) – 160 USD
- Pase personām, kuras nav sasniegušas 20 gadu vecumu vai ir pēcpensijas vecumā (no 62 gadiem) – 120 USD
- Pase un Personas apliecība (ID karte) personām, kuras nav sasniegušas 20 gadu vecumu vai ir pēcpensijas vecumā (no 62 gadiem) – 120 USD.

Minētās summas ietver arī pases nosūtīšanu ar Federal Express kurjerpastu uz personas norādīto dzīvesvietu.

Katram interesentam tiks nozīmēts konkrēts pieņemšanas laiks, par to iepriekš vienojoties. Jaunā pase tiks izgatavota un nodota pases pieprasītājam vidēji 6-8 nedēļu laikā. Fiziski pases un personas apliecības tiek izgatavotas Rīgā un vēstniecība tās saņem ar diplomātisko pastu. Jautājumu gadījumā lūdzam sazināties ar vēstniecības Konsulāro nodaļu pa tālruni (202) 328-2881 vai (202) 328-2882 vai izmantojot e-pastu: consulate.usa@mfa.gov.lv

Indra Halvorsone: (612) 382-3910 vai ikulite@yahoo.com, vēlēšanu iecirkņa vadītāja

LATVIJAS REPUBLIKAS VĒSTNIECĪBAI ASV

vārds, uzvārds

personas kods

adrese ASV

tālrunis ASV

IESNIEGUMS PASES PIEPRASĪŠANAI

Dokumentu pieprasu	☐ sev ☐ bērnam _____ (bērna vārds, uzvārds)
Pieprasāmā dokumenta veids	☐ pase ☐ personas apliecība
Elektronisko parakstu (personas apliecībā)	☐ aktivizēt ☐ neaktivizēt (norādīt e-pastu) _____
Augums centimetros cm
Tautību ierakstīt pasē	☐ jā ☐ nē
Bērnus ierakstīt pasē	☐ jā ☐ nē
Vēlos, lai pasē tiktu iekļauta arī mana vārda oriģinālforma vai vēsturiskā forma	☐ jā _____ ☐ nē
Vēlos saņemt atgādinājumu par pases/personas apliecības derīguma termiņa beigām	☐ jā, uz e-pasta adresi _____ ☐ nē
Pasi nosūtīt uz manu dzīvesvietas adresi	☐ jā ☐ nē

Datums

Paraksts

Benjamiņa Aļes uzruna Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā Čikāgā – Sadarbības spēks

Vispirms vēlos pateikties Krišjāņa Barona latviešu skolas padomei par aicinājumu piedalīties kā runātājam šī gada Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā. Man ir liels prieks atkal uzstāties ar priekšnesumu šajā mīļajā skolā.

Vēlos iesākt ar īsām pārdomām par vienu svarīgu lietu, ko mēs varam iemācīties no dziesmas un tās dziedāšanas, un kā tas var ietekmēt mūsu domas par skolu un izglītību. Pēc tam atbildēšu uz jautājumu – „Kāpēc atbalstīt Krišjāņa Barona latviešu skolu?”

Vai kāds šeit kādreiz ir bijis uz Dziesmu svētkiem Ziemeļamerikā vai Latvijā? Labi! Vairāki no jums ir bijuši. Ko mēs tur svinam? Dziesmu, deju, mūziku, mākslu. Tur mēs arī svinam vēl kaut ko spēcīgāku, vēl savienošāku – mūsu spēju sadarboties. Jā, mēs visi ļoti labi protam strīdēties, cīnīties un bakstīties. Bet Dziesmu svētkos mēs arī parādām, cik labi mēs protam sadarboties. Padomāsim, kas ir tie, kas šajos svētkos pulcējas, lai dziedātu. Visvieglāk ir domāt par kori: tur sanāk kopā soprāni, alti, tenori un basi. Jā, kādreiz visi dzied unisonā, bet citās vietās šīs četras balsis sadalās vēl vairākās, pat desmit vai divpadsmit balsīs, lai kopā dziedātu vienu dziesmu. Arī šajā sadalījumā visi koristi strādā kopā. Kas lai vada kori? Vajadzīgs diriģents, lai šos tūkstošus koristu savilkto kopā kā vienu balsi. Reizēm pienāk klāt arī solists vai soliste. Arī šie spilgtie mūziķi, ar visām savām spējām būt patstāvīgiem solistiem, pievienojas ansamblim. Kas vēl piedrojas korim? Ir pavadītājs vai pavadītāja un kādreiz pat vesels orķestris. Vai visi šie mūziķi spēlē katrs uz savu roku? Nē. Katrs mūziķis pazemojas, lai sastrādātos ar pārējiem. No kurienes nāk mūzika, ko visi spēlē un dzied? Komponisti visu mūziku komponē vai aranžē. Šis tomēr nav viss. Ir vēl daudzi citi, kas piedrojas. Iedomājaties Dziesmu svētku noslēguma koncertu bez gaismas. Viss ir pilnīgi tumšs. Nevar saredzēt kori, koris neredz diriģentu, neviens nevar saredzēt savas notis. Jā, tiem, kam jāapgaismo skatuves, arī ir liels darbs, un bez viņiem svētki gan būtu drūmi. Un kā ir ar skaņu? Bez skaņas pastiprināšanas, kā tie, kuri sēž galīgi pēdējās rindās, vispārīgi kaut ko dzirdētu? Arī nebūtu skaņu ierakstu, un dažus instrumentus un balsis nemaz nedzirdētu. Skaņu sistēmu inženieri arī daudz ko dod. Un kā mēs visu varētu pēc tam atkal noskatīties internetā vai televīzijā? Video inženieri arī cītīgi sastrādājas ar pārējiem, nemaz nerunājot par visiem tiem, kas izgudroja internetu! Protams, ir arī skatītāji un klausītāji. Un kā visi varētu ierasties un palikt svētkos ilgāk par vienu dienu? Apmetamies viesnīcās vai pie draugiem, lidojam vai braucam, ēdam, ģērbjamies skaistos tērpos... Visas šīs lietas ir iespējamās, jo mēs visi kaut kādā veidā sadarbojamies, lai šie brīnišķīgie svētki izdodas.

Ja padomājam, arī tad, kad mēs esam vieni paši un kaut kādu jaunu, nedzirdētu mūziku improvizējam, mēs sadarbojamies. Vai arī tur, mūsu prātā, atmiņās, kaut kādā veidā nav sadarbošanās starp visiem mūziķiem un komponistiem, kurus mēs līdz tam punktam esam dzirdējuši un sastapuši? Redziet, dziesma, vai tā notiek lielos Dziesmu svētkos vai arī kamēr mēs, vieni paši, kaut ko improvizējam, ir sadarbošanās māksla. Mūzika vispārīgi nevar nekādā veidā eksistēt bez kaut kādas sadarbošanās. Padomājat. Ja varat izgudrot dziesmu vai mūziku, kurai nav vajadzīga sadarbošanās, lūdzu parunājat ar mani pēc šī sarīkojuma.

Bet kāpēc tik liela runa par sadarbošanos? Tamdēļ, ka sadarbošanās ir arī nepieciešama izglītībai, īpaši skolā. Šis jums varbūt nav nekāds brīnums. Mēs varam viegli saredzēt šo sadarbošanos skolā. Katram ir sava loma. Daži no mums ir skolēni, un mēs gandrīz visi tā sākām. Citi ir skolotāji. Ir arī pārzine, kas visus skolotājus un skolēnus vada, un vienu otru reizi savalda. Bet tomēr ir vēl vairāk vecāku un vecvecāku. Piektdienas vakaros gan skolēni, gan viņu radi cītīgi mācās. Arī saimniekiem un saimniecēm ir svarīgas lomas, lai nodrošinātu skolas darbības. Visām organizācijām, kuras nav daļa no skolas, arī ir svarīga loma savā veidā atbalstīt skolas darbību. Bet kāpēc tik daudz

sadarboties skolas dēļ? Tamdēļ, ka skola vislabāk var panākt savu mērķi ar visas sabiedrības palīdzību. Kas ir šis mērķis? Kāpēc skola un izglītība ir tik svarīgas, un kāpēc tieši latviešu skola ir svarīga? Kāpēc tieši man vajadzētu atbalstīt Krišjāņa Barona latviešu skolu?

Jautājums par latviešu skolas svarīgumu ir īstenībā šis jautājums: kāpēc vispār mācīties vai izglītoties? Vai mācīties ir svarīgi tāpēc, ka mācībās varam uzsūkt zināšanas kā švammes? Nu, jā, varētu teikt, ka šis ir svarīgs mācību mērķis, bet vai šis ir vissvarīgākais? Ja vissvarīgākais mērķis mācībās ir uzsūkt zināšanas, zināt no galvas visādus faktus, tad kāpēc vienkārši nesūtām studentus pastāvīgi lasīt enciklopēdiju? Kāpēc latviešu skolā mēs katrs nesēžam vieni paši savos stūros ar mūsu enciklopēdijām? Kāpēc klasēs kopā ar skolotājiem mācāmies literatūru, valodu, mūziku, vēsturi, tautas dejas, ģeogrāfiju, koklēšanu, zvanu spēlēšanu, latvisku ēdienu cepšanu un vārīšanu, rotkalšanu? Kāpēc cenšamies iemācīties tautasdziesmas un dzejas no galvas un tās deklamējam visas sabiedrības priekšā? Šīs lietas mācāmies, jo gribam uzaugt Latvijas kultūrā, lai mūs tiešām varētu saukt par latviešiem. Šajā ziņā, vissvarīgākais mērķis izglītībā nav iegaumēt faktus, bet iemācīties kā dzīvot. Šajā ziņā saprotam, ka visdziļākais izglītības mērķis ir trennēt mūsu domas, mīlestību un pieeju dzīvei. Šis nav, lai teiktu, ka mācīties informāciju un faktus nav svarīgi. Zināšanu apgūšana ir ļoti svarīga kārtīgā izglītošanas plānā. Bet kārtīga un pilnīga izpratne par izglītību ir tāda, kas patur prātā, ka visu laiku, kamēr mācāmies informāciju un faktus, dziļāk mācāmies arī kā dzīvot. Liela daļa no izglītošanās ir mācīties kā dzīvot. Kad mācāmies klasē kopā ar skolotājiem, visos mācību priekšmetos notiek šāda dzīves izglītošana. Pastāvīgi sadarbojoties, mūsu sirdis tiek veidotas īpašā veidā. Kad strādājam kopā klasēs, piemēram, gatavojot priekšnesumu kādam sarīkojumam vai gatavojot Degpunktu, vai radio raidījumu, mēs mācāmies kā sadzīvot vienam ar otru. Mēs mācāmies kā dzīvot. Kad mācāmies jaunu deju vai dziesmu, kad mācāmies jaunu recepti, kad pārrunājam, kā vēsture un literatūra ietekmē mūsu dzīves šodien, mācāmies kā sadarboties vienam ar otru. Šādā veidā mēs arī mācāmies, kā mīlēt mūsu Latviju. To mīlam ne tikai tāpēc, ka mācāmies par tās kultūru, bet arī tāpēc, kā mēs mācāmies dzīvot kopā kā daļa no tās pašas ģimenes.

Tātad, kāpēc palīdzēt mūsu Krišjāņa Barona latviešu skolai? Tāpēc, ka mēs katrs varam savā veidā palīdzēt šim izglītošanas darbam, kas veido mūsu sirdis un kas palīdz mūsu pasaulei un mūsu Latvijai. Mums katram ir savas spējas, savi veidi, kā mēs varam palīdzēt mūsu skolai. Padomājat, kā jūs katrs varat vislabāk palīdzēt mūsu skolai. Kādas ir jūsu spējas? Kādos veidos jūs varat visvairāk palīdzēt Krišjāņa Barona latviešu skolai? Es jūs aicinu atbalstīt mūsu skolu, kā vien jūs varat. *Tāpat kā Dziesmu svētkos ir vajadzīgi koristi, solisti, dirigenti, skaņu sistēmu, video un gaismu inženieri, klausītāji un skatītāji, lai tikai vienu koncertu savilktu kopā, skolai vajag katru no mums, lai sasniegtu savas sirds veidošanas mērķi.*

Kad pirms 80 gadiem Valsts prezidents Dr. Kārlis Ulmanis aicināja latviešus atbalstīt savas skolas, viņš savu aicinājumu noslēdza ar šo teikumu:

“Tā rīkodamies, mēs īsā laikā brīnumus izdarīsim kultūras celšanas darbā.”

Un tā es arī beigšu. Ja mēs šādā veidā rīkosimies, arī mēs īsā laikā brīnumus izdarīsim kultūras celšanas darbā. Paldies.

Tikšanās ar rakstnieci Biminitu Grundi un ilustratori Uvi Baltiņu-Hamiltoni

14. marta rīts Latviešu skolas 4. un 5./6. klases bērniem atnāca nedaudz neparastāks, jo mēs gaidījām ciemos pasaku autori Biminitu Grundi, mūsu skolotājas Āvas māmiņu, un Āvas tanti Uvi Baltiņu-Hamiltoni, grāmatas „Laumiņa Laila” ilustratori.

Jau 2. klasē mācoties, iestudējām pasaku „Skraiduļu ģimene” un priecājāmies, cik mīļi un sirsnīgi rakstniece runā par katru kukaini un dzīvnieciņu.

Šogad „Laumiņu Lailu” izvēlējāmies kā grāmatu ALAs Rumaka lasīšanas sacensībai un esam ļoti priecīgi, ka varējām tuvāk iepazīt gan rakstnieci, gan mākslinieci.

Klasē ieradusies laumiņa, tur ir balons, ko viņai uzdāvināja Mārīte, tur ir riekstu čaumaliņa, kurā mazā, mazā meitiņa gulēja, tur ir mazītiņa ķemmīte, rožu ziedlapiņas, no kurām padzerties, un rakstnieces stāstījums par to, ka viņa savu pirmo romānu sākusi rakstīt 6 gadu vecumā, Jūrmalā dzīvodama.

Biminita Grunde stāsta, ka viņa ir uzrakstījusi 6 grāmatas, viena nav vēl publicēta. Viņa savu darba mūžu pavadījusi kā zobārste Mineapolē un pasakas rakstījusi brīvajos brīžos. Rakstniece atklāj, ka visas pasakas ir ilgas pēc mājām, tieši tāpat kā cilvēkbērniem, kuri kopā ar vecākiem kara gados bēga no dzimtenes un svēti ticēja, ka tur noteikti atgriezīsies. Apbrīnojami vienkāršas, bet visiem tik saprotamas ir Uves ilustrācijas. Arī bērni zīmēja un rakstīja teikumus, kuri viņiem patika vislabāk.

Rakstniece un māksliniece uzslavē, ka skolas bērni tik labi runā latviski.

Bērnu darbi ceļos tālāk, bet mēs gribam pateikties grāmatas autorēm par skaistajām pasakām, kuras palīdz labāk izprast dabu un liek ticēt, ka brīnumi notiek, ja tiem ticam.

Inta Lāčplēse

No kreisās puses rakstniece Biminita Grunde un ilustratore Uve Baltiņa-Hamiltone.

Ceļā pie Raiņa Marfā

Sēdāties automašīnā garajam ceļam uz Marfu Teksasas tālajā nostūrī tuvu Meksikas robežai. Bija sarīkotas Raiņa dienas Marfā, kur dzīvo bijušais mineapolietis un Raiņa „Zelta zirga” tulkotājs Vilis Inde. Tā kā šogad Latvijā atzīmē Raiņa 150 gadu atceri, Vilis, Gaidas un nelaika Harija Indes dēls, kopā ar Sarmu Muižnieci Liepiņu (ALA) un Lindu Treiju (ALMA) nolēma sarīkot arī Amerikā Raiņa atceri.

Pirmajā vakarā (27. martā) Marfas vēsturiskās viesnīcas zālē satikās iebraukušie latvieši. Pēc Viļa Īsas uzrunas klātesošie skandēja Raiņa un Aspazijas dzejoļus un visi izdziedāja pāris dziesmas ar Raiņa tekstiem. Otrā dienā latviešu grupiņa apskatīja Marfas plaši pazīstamo minimālistu mākslinieku (Judd, Chamberlain, Flavin) „Chinati Foundation” muzeju, kur izstādīti lieli betona, metāla un krāsainu gaismu mākslas darbi vairākās ēkās, kā arī ārā plašā laukā. Pievakarē pulcējās iebraukušie viesi un Marfas iedzīvotāji pilsētas grāmatu veikala zālē, kur īsā stāstījumā Vilis iepazīstināja publiku ar Latvijas vēsturi, Raiņa dzīvi un filozofiju. Piecpadsmit „marfieši” lasījumā iztēloja 3 ainas no tulkotā „Zelta zirga”. Vēlāk vakarā latvieši pulcējās Viļa un Toma Džeikobsa jauni atvērtajā mākslas galerijā (*inde/jacobs*), kur skaistā, slēgtā pagalmā, starp galeriju un pašu dzīvokli, baudījām saviesīgu vakaru ar vakariņām un dziesmām. Svētdienas rītā atkal tikās latvieši uz brokastīm privātā mājā, kur bija apmetušies daži iebraukušie viesi. Pēc atvadām mēs vēl izbraucām līkumu uz dienvidiem gar Rio Grande upi gar Meksikas robežu caur Big Bend štata parku. Pirmdienas rītā devāmies trīs dienu ceļā uz ziemeļiem. Mums laimējās skaists laiks visas deviņas ceļojuma dienas!

Elga Pone un Maija Zaeska

Vilis Inde vadīs ievirzi par Raini šovasar 3x3 nometnēs Gaŗezerā (9.-16. augusts) un Katskiļos (16.-23. augusts).

Pirmajā rindā no kreisās: Biruta Abula, Guna Mundheima, Linda Treija,
Vilis Inde, Sarma Muižniece Liepiņa, Inga Strause-Godejard.

Otrajā rindā no kreisās: Helēne Vīksniņa, Jānis Liepiņš, Elga Pone, Alissa Blūmberga, Marks Blūmbergs, Jūlijs Liepiņš, draugs, Baiba Gillard, Anna Rūtiņa, Maija Zaeska.

Māmiņu – mazuļu tikšanās 11. aprīlī, 2015

Augšā no kreisās, sākot ar jaunāko mazuli:

Kristīne Duņēna Mertz ar meitu Kaiju,
Edija Banka-Demandta ar dēlu Robertu,
Māra Zeltiņa ar meitu Nūru, Larisa Skujiņa ar dēlu Ronanu,
Lilīta Egle-Rubenzer ar dēlu Eliasu, Zane Kramer ar meitu Koru
un Marita Freiberga ar meitu Ellu.

Pirms

Pēc

2014. gadā atzīmēja rakstnieka Karļa Ķezbera simtgadi. Kārlis Ķezbers dzīvoja Čikāgā un sarakstīja 17 grāmatas. Viņa dēls Ziedonis ar ģimeni vairākus gadus dzīvoja Mineapolē. Ziedoņa četri bērni apmeklēja mūsu Latviešu skolu, kur Ziedonis kādu laiku bija pārzinis. Mūsu lasīšanas pulciņš lasīja dažādas Ķezbera grāmatas. „Daktera Appelbija kalpi” – stāsti par sākuma gadiem, strādājot uz laukiem amerikāņu saimniecībā. „Skabarža nams” ir romāns par dzīvi kādā latviešu biedrības namā trimdā. Dažas lasītājas lasīja viņa pēdējo grāmatu, detektīvu stāstu „Kamielis Antarktīdā”. Visvairāk mūs ietekmēja romāns „Alkazars”. Šo grāmatu lasīja Rita Drone un zemāk seko viņas apcere.

Kārļa Ķezbera romāns „Alkazars”

Kādu laiku atpakaļ, atsaucoties mūsu LASĪTĀJU vadītājas Skaidrītes Štolceres aicinājumam izteikties par tikko pārrunātiem Ķezbera darbiem, apsolījos viņai uzrakstīt savas domas par lasīto. Biju izvēlējusies romānu „Alkazars”, varbūt neparastā virsraksta dēļ.

Jāsāk ar to, ka šī man bija pirmā tikšanās ar Kārļa Ķezbera prozu un man tā bija pilnīga atklāsme, lielisks pārsteigums. Darbs ir viens no pēdējiem autora romāniem, ja ne pats pēdējais. Izdots 1979. gadā Grāmatu drauga apgādā.

Manā uztverē, tas ir viens no labākajiem Otrā pasaules kara/Latviešu leģionāru gaitu aprakstiem latviešu literātūrā. Kādēļ tā? Esmu lasījusi diezgan daudz kara stāstu. Man arī ir bijusi izdevība atkal un atkal noklausīties vairāku kara vīru – radu un draugu – personīgās atmiņas par kara laikiem. Vienmēr tad manā apziņā palicis kāds robs, kaut kas nepabeigts, kaut kas neizskaidrots. Laikam jau gribēju saprast visa tā jēgu. Un jēgas, saprotams, nebija. Liekas, Ķezbers sava mūža garumā arī meklējis tādu pašu atbildi, un, manuprāt, savā romānā to arī veiksmīgi atradis. Alkazara galvenais varonis – kara pārdzīvotājs Latviešu leģiona virsnieks Jānis Zebrenieks – atskatās uz kara laika notikumiem sava mūža vakarā. Laika atkāpe dod citu redzes punktu un bagātina stāstījumu gan autoram, gan lasītājiem, jo no attāluma daudz vieglāk saredzēt kā kopainu, tā detaļas šai milzīgajā chaosā. Šāda atkāpe ļauj vērot notikumus un personas citā perspektīvā, apzinīgi vai neapzinīgi pievienojot tai starplaikā krāto pieredzi un vērtējumus. Un tā romāna varonis, visu mūžu dzīvojis un sevī cīnījies ar pagātnē gūto pieredzi, galā atrod arī sev skaidrojumu un noslēgumu šai šķietamai neįēdzībai. Darbs beidzas ar ainu, kur Zebrenieks atskatās uz savu dzīvi:

„Viņš redzēja trīs Alkazarus. Pirmo – Spānijā. Saules apmirdzētu drupu kaudzi, ko drupināja un šķaidīja no visām pusēm un kā aizstāvji tomēr nepadevās. Otru – sīku, vecu klosteri purvājā, kur tikai viena siena bija pāri palikusi un kur vīrs pret vīru cīnījās dienu un nakti. Kur latviešu zēni nolika savas galvas. Trešo – Kurzemīti. Tā viņu nekad neatstāja. Ielenkta, mocīta, sabradāta. Viņa zeme, tauta. Tauta, kuŗas cīņa vēl nebija beigusies. Arī viņš, trimdinieks, bija šī Alkazara aizstāvis. Savā veidā un ziņā. Citiem ieročiem, citā laikā. Viņš apzinājās, ka atrodas cietoksnī līdz ar saviem tautas brāļiem. Joprojām un vienmēr. ... Viņš raudzījās tumsā klusēdams, mierīgu smaidu sejā, kā cilvēks, kas pēc ilgas meklēšanas, panākumiem, zaudējumiem beidzot saskatījis savai dzīvei jēgu.”

Stāstījums iesākas kādā Amerikas kūrortā, kur Jānis Zebrenieks gadiem izvēlējis viens pats bez ģimenes pavadīt daļu sava atvaļinājuma. Viņa dienas un vakari te paiet zvejojot vai vienkārši zvilnējot laivā. Atkal un atkal viņš domās satiekas ar saviem seno dienu cīņu biedriem, „saviem zēniem”; tēli un ainas virmo ap viņu, tā ir pasaule, kas viņu nekad neatstāj, un tās nepārtrauktā klātbūtne ir siena, kas viņu un viņa kara biedrus savstarpēji vieno, bet arī allaž šķīr no tās sabiedrības daļas, kas kara nekad nav piedalījusies. Ļoti uzskatāmi parādīta visiem it kā zināmā patiesība, ka, reiz kara aizgājis, karavīrs no tā īstenībā nekad neatgriežas.

Autors ar gudru ziņu izvēlējies modernus literārus paņēmienu savam vēstījumam: viss romāns ir viena vienīga īsāku un garāku mirkļa izjūtu un/vai notikumu virkne, kur ik pa brīžam mainās stāstītājs/pārdzīvotājs, bet kas viss kopā precīzi ataino kara darbības gaitu Austrumu frontē gados, kad tanī aktīvi bija iesaistīti Latviešu leģiona vīri. Lietojot apziņas plūsmu (stream of consciousness) un atskatu (flashback), viņš lasītājā rada klātienē sajūtu, iesaisti notikumos un izjūtās, un atbrīvo autoru no gaŗiem aprakstiem.

Sākumā mulsinošs ir darba nosaukums – Alkazars ir cietoksnis Spānijā, kas kļuva pasaulslavens spāņu pilsoņu kara laikā, kad gudra vadoņa un slepeno rezervju un piegādes iespēju dēļ tas noturējās neieņemts šķietami neiespējamos apstākļos. Savā darbā Ņezbers to lieto kā simbolu latviešu tautas (un valsts) izdzīvošanai un pastāvēšanai arī šķietami neiespējamos apstākļos.

Darbā iestrādāts daudz no divdesmitā gadsimta vēstures, īpaši Latvijas vēstures. Pašā sākumā aprakstīta situācija Spānijā tūkstoš deviņsimt trīsdesmitajos gados, kad tur plosījās pilsoņu karš, kas pievilka interesentus, atbalstītājus un noliedzējus no visas Eiropas. Autors veikli iesaistījis šo karu kā elementu savā stāstā, liekot Spānijas kalnos satīties diviem latviešu jauniešiem, kuŗi abi tur nonākuši vairāk vai mazāk nejaušības dēļ, bet cīnījušies pretējās pusēs. Kad pārgurušais kara gūsteknis Jānis Zebrenieks sadzird, ka viņa apsargs sirdīgi lamājas latviešu valodā, mudinot viņu celties un iet tālāk uz nozīmēto gūstekņu nometni (vai varbūt nošaušanu), viņš neticīgi izsaucas: „Latvietis?”

Tie paši divi – Jānis Zebrenieks un Leons Stiebrs – arī turpina tīkties un šķirties visā mūŗa garumā un turpina kopēji atminēties un debatēt gan par bijušo, gan tagadējo pasaules kārtību, katrs aizstāvot savu viedokli. Leons Stiebrs sākumā it kā neapzināti iesaistīties padomju komunistu organizētā palīdzības vienībā, kas nonāk Spānijā, lai apkarotu fašistisko Franko. Audzis trūcīgā vidē, Leons atbalsta sociālisma idejas, bet ļoti drīz viņš apjēdz, cik necilvēcīga un viņam nepieņemama ir komunistu attieksme pret mazo cilvēku, ko viņi sakās pārstāvam. No tā laika viņš visu mūŗu domās cīnās pret jebkuŗu ideoloģiju: „Socialisms, draugs, sen ir nodots, un vārds „biedrs” no viņu mutēm skan kā izsmiekls.” Zebrenieks, savukārt, viscaur grāmatā pastāv uz kaŗalaukā un vēlāk dzīvē biedros un sevī saklausīto pārliecību, ka leģionāri, kaut piespiesti kaŗot, vienmēr ir cīnījušies, tikai aizstāvot savu zemi un tautu, aizstāvot latviešu tautas tiesības izdzīvot. Debatējot viņš atkal un atkal atkāŗto: „Latviešu karavīrs cīnījās par savu zemi un tautu. Nevienš leģionārs negāja kaŗā par Jauno Eiropu vai citu kādu nācistu izdomātu ideju! ... (Mazais), pelēkais, mierīgais kaŗavīrs zināja, par ko viņš cīnās un ka šī cīņa var maksāt dzīvību, un viņš tomēr gāja neŗaubīdamies.”

Spānijas kara sakarā Ņezbers izgaismo droši vien daudziem lasītājiem nezināmus faktus par Padomju Savienības lomu tā virzīšanā, iesaistot arī stāstus par veco latviešu strēlnieku Jāni Bērziņu (alias biedru Grišinu), kas Padomijā trīsdesmitos gados uzkalpojies augstā amatā, nosūtīts uz Spāniju vadīt tur iecerēto akciju, un beidzot tiek atsaukts uz Maskavu (domājams, nošaušanai), kā arī slepeno kominterna aģentu Ņujorkā, veclatvieti Robertu Ņuzi, kuŗa uzdevums bijis nosūtīt nepieciešamos kara materiālus Spānijas kaŗotājiem. Viss minētais padara grāmatu ļoti interesantu.

Un beidzot jārunā par Kāŗļa Ņezbera lielisko valodu. Viņa stāstījums arvien rit raiti, nepiespiesti. Viņš atrod neparastus salīdzinājumus, kas padara valodu svaigu, interesantu. Ir vienkārŗi bauda lasīt viņa lietu un momentu aprakstus, kā piemēram, ŷe „gleznoto” vakara noskaņu:

„Tālumā pa ezera tumŗi zilo spoguli aizspurdza nokavējusies motorlaiva. Putni bija jau apkļusuŗi. Meŗs slīga tumsā un klusumā.”

Vai arī noskaņu Latvijas laukos pēdējā kara vasarā:

„Zaļi pakalni, zili meži, baltu bērzu birzis. Vēl rudens brīnums nebija paspējis pārvērst koku lapas sarkanā, violetā, zilā un brūnā raibumā, vēl tās zaļoja un kuploja vēlas vasaras priekā. Druvas, kur parasti ap šo laiku rīkojās ļaudis, bija vientuļas un atstātas, tikai retumis, zagšus un steigā redzēja kādu cilvēku parādāmies, pastrādājam, pazūdam. Šī bija citāda vasara nekā pārējās. Vasara bez prieka.”

Autora izvēlētie salīdzinājumi arvien ļoti trāpīgi un aprakstoši: „jūra kūpēja kā noskriets rumaks”, vai „iedegās uguntiņas, spožas un draiskulīgas kā vilcēnu acis”, vai „kā nesaskatāms, mēms bezveida drauds sētā gulēja klusums”.

Nobeidzot jāsaka, ka, manuprāt, Kārlis Ķezbers ar šo darbu parādījis sevi kā ļoti labu rakstnieku.

Rita Drone

Bildē pa kreisi: Rita Drone.

Bildē apakšā lasīšanas pulciņš.

Pirmajā rindā no kreisās: Edija Banka-Demandta, Dr. Jānis Dimants, Maija Stumbre, Rūta Prauliņa.
Otrajā rindā no kreisās: Aina Rozenberga, Astrīda Puķīte, Skaidrīte Štolcere, Anna Hobbs, Biminita Bērziņa, Rita Drone, Skaidrīte Auleciema, Ilze Grotāne, Ilze Kļaviņa-Mueller.

Kas ir Eiropas Savienības prezidentūra?

No 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 30. jūnijam norisinās Latvijas prezidentūra Eiropas Savienības Padomē. Latvijai tā ir pirmā šāda veida pieredze.

Katra Eiropas Savienības (ES) dalībvalsts rotācijas kārtībā uz sešiem mēnešiem kļūst par prezidējošo valsti un vada ES Padomes darbu norisi. Prezidentūra ir iespēja katrai dalībvalstij, neatkarīgi no tās lieluma vai iestāšanās laika ES, veidot ES dienaskārtību un vadīt ES Padomes darbu.

Eiropas Savienības Padomē tiekas visu ES dalībvalstu ministri, lai pieņemtu tiesību aktus un saskaņotu politiku. Tā plašos vilcienos koordinē ES dalībvalstu ekonomikas politiku, paraksta nolīgumus starp ES un citām valstīm, apstiprina ES gada budžetu, izstrādā ES ārpolitiku un aizsardzības politiku, kā arī koordinē sadarbību starp dalībvalstu tiesām un policijas iestādēm.

ES Padomē nav pastāvīgu locekļu. Katra dalībvalsts uz katru Padomes sēdi nosūta ministru, kuŗš atbild par apspriežamo politikas jomu, piemēram, vides ministru, ja sanāksmē iztirzā vides jautājumus. Tādu sanākumi sauc par Vides padomi.

Šo institūciju nevajag sajaukt ar Eiropadomi, kas ir cita Eiropas Savienības iestāde, kuŗā apmēram 4 reizes gadā tiekas ES valstu un valdību vadītāji, lai spriestu par ES politikas prioritātēm, vai ar Eiropas Padomi, kas vispār nav Eiropas Savienības iestāde.

Ministru sanāksmēs Latviju pārstāv Latvijas valdības ministri. Latvijas Republikas Pastāvīgas pārstāvniecības ES vadītājs (Latvijas vēstnieks ES) un viņa vietnieks pārstāv Latviju Pastāvīgo pārstāvju komitejas (COREPER) sanāksmēs. Savukārt nozaŗu ministriju eksperti piedalās darba grupu un komiteju sanāksmēs. Prezidentūras laikā visas šīs sanāksmes vada Latvijas pārstāvji. Pastāv arī daži izņēmuma gadījumi, kad sanāksmes nevada prezidējošās valsts pārstāvji, piemēram, sanāksmes par ārlietu jautājumiem vai situācijās, kuŗās darba grupu vai komiteju uzticēts vadīt īpaši izvēlētam pārstāvim vai Eiropas Komisijas pārstāvim.

Dažādu sanāksmju skaits pusgada laikā var būt pat ap 2000, no kuŗām vairums notiek Briselē vai Rīgā. Rīga uzņem prezidentūras pasākumus Latvijas Nacionālajā Bibliotēkā, kas savās plašajās telpās var uzņemt vairākas Eiropas mēroga sanāksmes vienlaikus. Priekšrocība ir tās tuvums lidostai "Rīga".

Lai padarītu Latvijas prezidentūras darba programmu saskaņotāku un mērķtiecīgāku, ir izvirzītas Latvijas prezidentūras vērtības jeb "3i" - Iesaistīšanās, Izaugsme un Ilgtspēja.

Latvijas prezidentūrai ES Padomē noteikti trīs prioritārie darba virzieni ir: 1) konkurētspējīgāka ES kā pamats izaugsmei un cilvēka dzīves kvalitātes uzlabošanai; 2) digitālās vides iespēju izmantošana ES nākotnes attīstībai; 3) ES lomas stiprināšana globālā mērogā un labklājības un drošības telpas veidošana ES kaimiņu reģionos.

Prezidentūra tiek īstenota, sadarbojoties trim dalībvalstīm, kuŗas uzņemas prezidentūru viena pēc otras. Trio prezidentūru 2014. gada 1. jūnijā ievadīja Itālija, 2015. gada pirmajā pusē tai seko Latvija, un 2015. gada otrā pusē to noslēgs Luksemburga. Latvijas prezidentūras sekretariāta mājas lapā lasāma Itālijas, Latvijas un Luksemburgas trio izstrādātā ES Padomes darba programma. Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē laikā Latvijā norisināsies ap 200 dažāda līmeņa un satura pasākumu – neformālās ES ministru padomes, ekspertu darba grupas, konferences, semināri un citi pasākumi. Trīs svarīgi notikumi ir Austrumu partnerības samits (galotņu tikšanās), Eiropas un Āzijas (ASEM) izglītības ministru sanāksme, Eiropas standartizācijas samits. Prezidentūra ir iespēja Latvijai kā valstij stiprināt savu lomu un ietekmi ES ilgtermiņā. Tāpat tā ir iespēja popularizēt Latvijas kultūras

vērtības un vēsturi. Šinī pusgadā Latvija uzsver tādas tēmas kā vienota Eiropas ideja, Otrā pasaules kara beigas, ceļš uz laikmetīgo profesionālajā mākslā, sabiedrības aktualitāšu integrācija mākslā, Dziesmu un deju svētki dzintara ceļā. Latviju Eiropā pārstāv Kremerata Baltica, Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris, Latvijas Radio koris, Raimonds Pauls un Latvijas Radio Big Band, Sinfonietta Rīga un Valsts akadēmiskais koris Latvija.

Prezidentūra ir arī iespēja attīstīt Latvijas valsts pārvaldi, piemēram, prezidentūras pieredzes rezultātā pieaugs Latvijas pārvaldes ierēdņu un darbinieku prasmes izmantot ES lēmumu pieņemšanas mehānismu nacionālo interešu pārstāvībai. Kopumā Latvijas dalībai ES ir nozīmīga ietekme uz Latvijas budžetu, jo valsts saņem būtisku finansiālu atbalstu no ES kopējā budžeta, ievērojami pārsniedz Latvijas iemaksas tajā.

Informācija ņemta no:

www.es2015.lv/lv/kas - Latvijas prezidentūras sekretariāta mājaslapa (latviešu val.).

eu2015.lv - ES prezidentūras oficiālā mājaslapa (angļu val.).

europa.eu/about-eu/institutions-bodies/council-eu/index_lv - Eiropas Savienības mājaslapa par Eiropas Padomi (angļu val.).

BRĪNDI SAVU LATVIEŠBU!

2015

**PASAULES LATVIEŠU
JAUNATNES SEMINĀRS**

**2015. 9. - 17. JŪLIJĀ
RATNIEKOS, PIE GAUJAS
LATVIJĀ**

facebook.com/groups/pasaule2x2/
e-posts: 2x2pasaule@gmail.com - mājas lapa: 2x2pasaule.com

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
 - Sakārtoju mantas pārdošanai.
 - Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
 - Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

VARU JUMS PALĪDZĒT MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.
Ar jautājumiem lūdzu zvaniet katrā laikā.

Māris Kurmis
Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), 952-476-1832 (mājās)

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Friday, May 1st - Sunday, May 3rd – Festival of Nations, St. Paul RiverCentre.

Sunday, May 3rd, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Thursday, May 7th, 12 pm – Latvian American Shipping Line Package Pick-Up.

Saturday, May 9th, 11 am - 3 pm – Spring Bazaar.

Sunday, May 10th, 10 am – Mother's/Family Day Church Service with Holy Communion, Children's sermon and Sunday school. With participation by our praise band „The Soul of Minneapolis”. Fellowship follows.

Saturday, May 16th, 11 am – Latvian School Talent Show and End of School Year program.

Sunday, May 17th, 10 am – Church Service followed by fellowship and Confirmation class.

Sunday, May 24th, 10 am – Pentecost Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Sunday, May 31st, 11 am – Church Service followed by fellowship and Confirmation class.

Sunday, June 7th, 10 am – Confirmation Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kolēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta, S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.